Suomen uusiutuvat ry

Lausunto

08.10.2026

Asia: VN/24069/2026

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi sähkömarkkinalain muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Suomen uusiutuvat ry kiittää mahdollisuudesta jättää lausuntonsa luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi sähkömarkkinalain muuttamisesta (jatkossa: hallituksen esitys, lakiluonnos tai luonnos). Suomen uusiutuvat ymmärtää, minkä vuoksi hallituksen esitystä on alettu valmistella, mutta edellyttää, että lakiluonnosta vielä tarkennetaan, jotta se ei heikennä Suomen investointiympäristöä ja vaaranna Suomessa viriävää talouskasvua.

Suomen uusiutuvien näkemyksen mukaan priorisointia tulee käyttää viimesijaisena keinona verkkokapasiteetin niukkuuden hallintaan. Priorisoinnin sääntöjen tulisi olla objektiivisia, syrjimättömiä ja tasapuolisia. Investointien sujuvan etenemisen varmistamiseksi verkkoliitäntöjen priorisointia tulee soveltaa vain todennettavissa kapasiteettirajoitteissa, eikä automaattisesti kaikkialla Suomessa, mikä on nyt lakiluonnoksen lähtökohta. Kapasiteettirajoitealueiden määrittäminen ja priorisointimallin soveltaminen tulee kuitenkin olla ennustettavaa, jotta mahdollistetaan teollisen kokoluokan investoinnit. Mallin tulee edistää verkon tehokasta käyttöä, asettaa pitkälle kehitetyt hankkeet etusijalle ja turvata suurten sähköintensiivisten investointien pääsy verkkoon. Sähkömarkkinoiden ja -järjestelmän haasteet vaativat markkinaehtoisia ratkaisuja, eivät kysynnän rajoittamista.

Suomen uusiutuvat pitää tärkeänä, että verkkoa kehitetään myös sinne, missä kulutus, investoinnit ja yhteiskunnan kasvu sijaitsevat. Verkkoa ei tule käyttää investointien aluepoliittiseen ohjaamiseen.

Suomen uusiutuvat ry suhtautuu myönteisesti siihen, että etusijamenettely ei koske sähköntuotantoa. Sähköntuotannon nopea kasvattaminen vastaamaan kasvavaan kysyntään vaatii sujuvaa verkkoon liittämistä.

Suomen uusiutuvat ry:llä on yksityiskohtaisia kommentteja verkkokapasiteetin jaon aikatauluun, joustositoumukseen, tuotantositoumukseen sekä sähkövarastojen kohteluun etusijajärjestyksessä. Tarkemmat huomiomme ovat alla.

LAIN VOIMAANTULO JA VERKKOKAPASITEETIN JAON AIKATAULU

Luonnoksen mukaan hallituksen esityksen on suunniteltu astuvan voimaan vuoden 2027 alusta alkaen ja sitä voidaan soveltaa jo vuoden 2026 puolella tehtyihin tarjouspyyntöihin, joista ei ole vielä solmittu liittymissopimusta. Luonnoksen siirtymäsäännösten takia säännöt vaikuttaisivat siten käytännössä taannehtivasti, koska verkonhaltijat eivät välttämättä enää solmi loppuvuodesta uusia liittymissopimuksia.

Edelleen luonnoksen mukaan verkkoyhtiöiden tulisi jakaa kapasiteettia ensimmäisen kerran viimeistään vasta vuoden 2027 lopussa. Vaikka luonnos antaa verkkoyhtiöille mahdollisuuden toimia nopeammin, luonnos johtaa pahimmillaan siihen, että lakiluonnoksen kommenteille lähettämisen ja vuoden 2027 lopun välillä ei Suomessa pysty tekemään uusia sähköä kuluttavan teollisuuden investointipäätöksiä. Samalla viivästyvät myös sähköä tuottavat investoinnit, sillä uuden tuotantokapasiteetin investoinnit ovat riippuvaisia teollisen kokoluokan kulutuksen lisääntymisestä. Suomi tarvitsee kipeästi investointeja, sillä Suomen talous ei ole kasvanut yli 15 vuoteen.

On kestämätöntä, että tilanteessa, jossa investointeja on viimein suunnitteilla Suomeen, niiden eteneminen käytännössä pysäytetään tällä lakiluonnoksella. Suomen uusiutuvat esittääkin, että lain voimaantulosäännöstä muutetaan siten, että […] Verkonhaltijan on käsiteltävä muiden kuin etusijaryhmään 1 kuuluvien liittyjien liittymistä koskevat tarjouspyynnöt etusijaryhmäkohtaisissa erissä ensimmäisen kerran viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2027. Ilman esittämäämme nopeutettua aikataulua on syntymässä pattitilanne, jossa uusia verkkoliityntäsopimuksia ei solmita pitkään aikaan. On tärkeää, että tämä pattitilanne ratkeaa mahdollisimman nopeasti.

Lisäksi hallituksen esitysluonnos on epäselvä sen suhteen, milloin muiden kuin ensimmäisen etusijaryhmän liittyjien hakemukset tulee olla käsiteltynä. Ehdotetun siirtymäsäännöksen mukaan verkonhaltijan on käsiteltävä tarjouspyynnöt ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027, mutta esitysluonnoksen vaikutustenarvioinnin (s. 30) mukaan lain voimaantulon jälkeen ensimmäisen erän käsittely alkaisi viimeistään 31 joulukuuta 2027. Pahimmassa tapauksessa siis tarjouspyyntöjen käsittely alkaisi 31 joulukuuta 2027, mikä johtaisi merkittävästi pidempään viivästykseen, kuin esitysluonnoksessa on arvioitu. Samalla, kun ensimmäisen käsittelyn takarajaksi määrätään huhtikuu 2027, lain voimaantulosäännöstä tulee ehdottomasti selkeyttää siten, että tarjouspyynnöt on ratkaistava asetettuun päivään mennessä.

Jatkossa lakiluonnoksen mukaan verkkokapasiteetti jaettaisiin 2 kertaa vuodessa. Kyse olisi keinotekoisesta aikarajasta, jonka myötä verkkoliityntäsopimusten odotusaika pitenisi turhaan viivästyttäen hankkeita kohtuuttomasti. Liityntäsopimus on käytännössä viimeinen mahdollistaja investointipäätöksen tekemiselle. Vain kaksi kertaa vuodessa jaettava verkkokapasiteetti johtaa käytännössä siihen, että kesän matalatuulista eli tehokasta rakennusaikaa ei saada kaikissa hankkeissa hyödynnettyä haastavissa nostotöissä lähtökohtaisesti tuulisilla alueilla ja näin ollen rakentaminen viivästyy automaattisesti merkittävästi. Kapasiteetin jakoaika ei saisi asettaa eri tuotantomuotoja tai teknologiaa eriarvoiseen asemaan, minkä vain kaksi kertaa vuodessa jaettava kapasiteettijako väistämättä tekee. Lähtökohtaisesti kesän täysimääräinen hyödyntäminen rakentamisessa on varmasti monen muunkin liittyjän toive. Verkkokapasiteetin jako vain kahdesti vuodessa aiheuttanee epätarkoituksenmukaista syklisyyttä ja resurssihukkaa kehittäjien ja rakennuttajien lisäksi myös rakentamis- ja suunnittelusektoreilla, kun kaikki projektit laittavat tarjouspyyntönsä suunnilleen samanaikaisesti liikkeelle. Suomen uusiutuvat esittää, että ehdotettua 20 h §:n 2 momenttia muutetaan siten, että verkonhaltijan on käsiteltävä etusijaryhmiin 2–4 kuuluvat tarjouspyynnöt etusijaryhmäkohtaisissa erissä enintään 4 kuukauden välein.

JOUSTOSITOUMUS (20e – f §)

Suomen uusiutuvat ry:n näkemyksen mukaan joustositoumusta tulee tarkentaa huomattavasti lakiluonnoksessa esitetystä. Lakiluonnoksen mukaan liittyjä voisi sitoutua tarjoamaan jatkuvasti järjestäytyneellä markkinapaikalla joustavaa sähköntuotantokapasiteettia joko suoraan sähköntuotantona tai epäsuorasti sähkönkäyttökohteen kulutusjoustona. Luonnoksen kuvaus kulutusjoustosta poikkeaa hyvin voimakkaasti vakiintuneesta kulutusjouston käsitteestä. Lisäksi sen säännöt jäävät epäselviksi.

Luonnoksen perusteluiden mukaan kulutusjousto tarkoittaisi, että sähkönkäyttökohde kuluttaa sähköä tasaisesti, mutta kattaa osan sähkönkulutuksesta omalla sähköntuotannollaan, mikä eroaa olemassa olevasta lain 3 §:n 30 a) kohdan mukaisesta kulutusjouston määritelmästä. Epäselvyyttä lisää se, että ”epäsuoraa kulutusjoustoa” tulisi ehdotetun 20 e §:n 1 momentin mukaan tarjota järjestäytyneelle markkinapaikalle. Perusteluiden valossa näin ei kuitenkaan ole, vaan kysymys olisi siitä, että liittymispisteen takana olevaa sähköntuotantoa käytettäisiin oman kulutuksen kattamiseen. Kyse ei siten ole olemassa olevan lain 3 §:n 30 a) kohdan mukaisesta kulutusjoustosta. Tämän ns. ”epäsuoran kulutusjouston” sääntelyä tulee selkeyttää sekä pykälätasolla että yksityiskohtaisissa perusteluissa. Epäsuoran kulutusjousto tulee määritellä selkeästi ja yhdenmukaistaa soveltuvin osin sähkömarkkinalain käsitteistön kanssa. 3 § 30 a) kohdan mukainen kulutusjousto tulee sisällyttää joustositoumukseen. Sähköjärjestelmän näkökannasta ei ole eroa sillä, joustaako kulutus siksi, että se ajaa toimintojaan alaspäin vai siksi, että se kattaa osan kulutuksestaan liityntäpisteensä takana.

Joustavaa tuotantokapasiteettia olisi luonnoksen mukaan tarjottava jatkuvasti. Esitysluonnoksessa ei kuitenkaan määritetä, milloin ja minkälaisin ehdoin ns. epäsuoraa kulutusjoustoa tulee tarjota ja toteuttaa. On ensisijaisen tärkeää, että jatkovalmistelussa täsmennetään ns. epäsuoran kulutusjouston (ja esityksemme pohjalta mukaan otettavan aidon kulutusjouston) tarjoamiseen liittyvät toiminnan rajat ja velvoitteet. Tämä jää tällä hetkellä luonnoksessa täysin avoimeksi ja tulee luomaan epävarmuutta arvioitaessa eri joustositoumusmenetelmiä.

Lakiluonnoksessa ei ole sisällytetty joustositoumukseen uutuusvaatimusta, mitä pidämme joustositoumuksen merkittävänä epäkohtana. Koska uutuusvaatimusta ei ole, kyseessä voitaisiin katsoa käytännössä olevan tuen kaltainen järjestely jo olemassa olevalle (tai uudelle) ei-sääriippuvaiselle tuotannolle, jos kulutuskohde täyttää sitoumuksen sopimalla asiasta sähköntuottajan kanssa. Tällöin sähköntuottaja saa markkinatulojen lisäksi sähkönkäyttökohteelta sitoumuksen täyttämisestä oletettavasti jonkinlaisen korvauksen. Tämän vaikutusta energiamurroksen edistämiseen tai sähkömarkkinoiden toimintaan sekä sähkön hintoihin tulisi arvioida.

TUOTANTOSITOUMUS

Pidämme hyvänä sitä, että tuotantositoumuksen voi solmia myös ns. sääriippuvaisen tuotannon kanssa. Lisäksi tuotantositoumuksen tuotannolle tulisi asettaa vaatimus, että tuotanto on uusiutuvaa tai ainakin päästötöntä. Näkemyksemme mukaan myös tuotantositoumuksella tulisi voida parantaa kulutuksen asemaa etusijaryhmien välillä, ei ainoastaan etusijajärjestyksessä, kuten lakiluonnoksessa nyt esitetään. Huomautamme, ettei kyseistä rajausta jousto- ja tuotantositoumuksen välillä ole esitysluonnoksessa myöskään perusteltu.

Luonnoksen perusteluiden mukaan yksi voimalaitos voi palvella vain yhden kulutuskohteen tuotantositoumusta samalta ajalta. Rajaus on ehdoton, vaikka tuotantoyksilöllä olisi kapasiteettia palvella useampaa käyttökohdetta samanaikaisesti. Rajausta ei siten voida pitää perusteltuna, vaan järkevämpää olisi, että yhden voimalaitoksen tuotantoa voisi jakaa useamman toimijan kesken tuotantolaitoksen kapasiteetin rajoissa.

Lisäksi esitämme lakiluonnokseen täsmennettävän, että alalla yleistyneitä virtuaalisia PPA:ita tulisi voida hyödyntää tuotantositoumuksen täyttämisessä. Nyt asia jää luonnoksessa epäselväksi. Virtuaalinen PPA on pitkäaikainen sähkönhankintasopimus, jossa uusiutuvan energian tuottaja ja sähkön ostaja sopivat sähkölle kiinteän hinnan, mutta sähköä ei toimiteta fyysisesti ostajalle. Sen sijaan osapuolet tasaavat markkinahinnan ja sovitun hinnan välisen erotuksen rahasuorituksin. Jos virtuaalisia PPA:ita ei hyväksytä, vaikutuksia esimerkiksi fyysisten järjestäytyneiden markkinapaikkojen likviditeettiin olisi syytä arvioida. Korostamme, että virtuaali-PPA on eri asia kuin pelkkien alkuperätakuiden käyttäminen, jonka sulkemista lakiluonnoksen ulkopuolelle pidämme hyvänä.

Tuotannon osalta uutuusvaatimuksen täyttämiseen vaikuttavat monet, hankekehittäjästä riippumattomat seikat. Tuotannolle asetettu uutuusvaatimus (36 kk) voi olla haastava toteuttaa hankkeiden erilaiset kehitysvaiheet ja luvitusnopeudet huomioiden eikä ole perusteltua luoda tarpeettoman tiukkoja aikarajoja laajojen ja erittäin haastavien tuotantohankkeiden toteuttamiselle. Suomen uusiutuvat ry koko uusiutuvan sähköntuotantotoimijoiden puolesta katsoo, että aikavaatimusta tulee pidentää ainakin 48 kuukauteen. Uutuusvaatimusta tulee muutoinkin tarkentaa sen osalta, milloin tuotantositoumuksen mukaisen tuotantolaitoksen käyttöönoton katsotaan tapahtuneen, sillä myös sähköntuotantohankkeet toteutetaan usein eri vaiheissa. Samalla haluamme tuoda esille, että uutuusvaatimus voi asettaa vanhemmat investoinnit eriarvoiseen asemaan uusien kanssa. Toivoisimme, että aiemmin tehtyjen investointien kannattavuutta ei heikennettäisi säätelyllä. Riski on, että niitä jouduttaisiin purkamaan ennenaikaisesti, jos PPA:n tekemistä hankaloitetaan.

TUOTANTOSITOUMUS - SIIRTORAJOITUKSET

Tuotantositoumuksen osalta tarvitaan vielä muutoksia kantaverkkoyhtiön määrittelemiin siirtorajoituksiin. Lakiluonnoksen mukaan kantaverkonhaltijan on määritettävä siirtorajoitusten mukaiset alueet viimeistään 6 kuukautta ennen tarjouserän käsittelyn alkamista. Pidämme tätä aikaikkunaa aivan liian lyhyenä. Sekä tuotanto- että kulutushankkeen kaavoitus ja luvitus vievät useamman vuoden. Samoin pitkäaikaisen sähkönmyyntisopimuksen sekä muiden projektisopimusten neuvottelut voivat viedä 6–12 kk. Mikäli aluerajaus muuttuu kesken prosessin, voi koko tuotanto- ja kulutushankkeen investointikokonaisuus kaatua.

Luonnoksen mukaan Fingrid julkaisisi (jälkikäteen) perusteet, joiden nojalla aluejako on tehty. Aluejaon perusteet tulisi julkaista etukäteen siltä osin kuin se on mahdollista ja tätä koskeva velvoite Fingridille tulisi kirjata lakiin.

TUOTANTOSITOUMUKSEN VOIMASSAOLO

Sekä tuotanto- että joustositoumuksen on lakiluonnoksen mukaan oltava voimassa koko liittymissopimuksen ajan. Sitoumukset olisivat voimassa lähtökohtaisesti siis vuosikymmeniä. Vaatimus on ylimitoitettu ja tekee sähkönkulutusinvestointien toteuttamisesta hyvin haastavaa.

Siirtorajoitukset voidaan saada purettua verkon kehittämistoimien myötä ja siirtorajoitusalueita on tarkoitettu esitysluonnoksen mukaan päivitettäväksi 6 kuukauden välein. Näin ollen myös tuotantositoumukset olisivat voimassa, vaikka alueen kapasiteettitilanne muuttuisi merkittävästikin eikä markkinaosapuolen toiminnan rajoittamiselle olisi enää perusteita. Tämä johtaa auttamatta markkinaosapuolten epätasa-arvoiseen ja syrjivään kohteluun alueilla, joissa siirtorajoitukset on purettu esimerkiksi vuosia sitten.

Ymmärrämme toki, että etusijaan oikeuttavan sitoumuksen tulee olla voimassa liittymän alkuvaiheissa, jotta sitoumuksella saavutetaan haluttu hyöty verkon kannalta. Sitoumuksen voimassaololle ei kuitenkaan ole sähköverkon kannalta pitkällä aikavälillä perusteita, mikäli siirtorajoitukset alueelta puretaan. Mikäli tuotantositoumus olisi voimassa sen ajan, kuin siirtorajoitukset ovat voimassa, saavutetaan verkon kannalta haluttu hyöty aiheuttamatta kuitenkaan toiminta-ajalle perusteettomia rajoitteita. Suomen uusiutuvat esittää, että esitysluonnokseen kirjataan, että tuotantositoumusvaatimus on voimassa vain sen ajan, kuin kyseisellä alueella on voimassa siirtorajoitukset.

TUOTANNON YHTEYTEEN RAKENNETTAVAT SÄHKÖVARASTOT

On sähköjärjestelmän etu, että sähkövarastoja rakennetaan tuotannon yhteyteen silloinkin, kun niitä ajoittain ladataan sähköverkosta. Sähkövarasto osana tuotantokokonaisuutta mahdollistaa tuotannon ajallisen siirron, tuotantohuippujen tasaamisen sekä verkkoliittymän tehokkaamman hyödyntämisen. Energiavarastojen tarpeellisuutta korostaa se, että kantaverkonhaltija on indikoinut aikovansa kiristää suuntaajakytketyn tuotannon (tuuli- ja aurinkovoima) liittämisehtoja siten, että ns. tuotantopainotteisella alueella uuden tuotannon yhteyteen tulee aina rakentaa myös ns. stabiloiva lisälaite, joka käytännössä tulee tarkoittamaan sähkövarastoa. Lausunnoilla oleva lakiluonnos on ristiriidassa tämän tulevan vaatimuksen kanssa, sillä näille energiavarastoille ei ole muuta mahdollista sijaintikohdetta kuin tuotannon kanssa saman liityntäpisteen takana. Fingridin yllättävä ja kaikkia tulevia tuotantolaitoksia koskeva vaatimus ns. stabiloivista lisälaitteista on jo itsessään kohtuuton eikä ehdotuksen vaikutuksia ole arvioitu riittävästi suhteessa tähän tulevaan muutokseen. Täysin kohtuuttomaksi vaatimus muuttuu, mikäli energiavarastoa ei voisi käyttää sähkömarkkinoilla täysimääräisesti.

Pidämme nyt 20 f § linjausta siitä, että ensimmäiseen etusijaryhmään pääsee vain sellaiset sähkövarastot, joita ei ladata sähköverkosta otettavalla sähköllä, liian tiukkana. Linjaus käytännössä taas kerran rajoittaa myös uuden sähköntuotannon lisärakentamista, kun suunnitteilla on ns. hybridilaitos tai co-located voimala. Sähkövaraston tulisi voida ottaa sähköä verkosta poikkeustilanteissa ilman, että se menettää etusija-asemansa. Luonnoksen rajaus on perusteeton, sillä energiavaraston verkkolatausta kannattaa verkon kapasiteetin kannalta käyttää useassa eri tilanteessa, esimerkiksi 1) päivänsisäisessä kaupankäynnissä (heikkotuulisena talviaikana ladataan yöllä, kun kulutus on pienempi ja puretaan päivällä suuremman kulutuksen aikana), tai 2) ison tuotannon tilanteissa, joissa kyseisen tuulivoimapuiston tuotantoa on markkinatilanteen vuoksi jo rajoitettu ja sähkövaraston lataus (kulutus) tukee sähköverkkoa. Lisäksi reservimarkkinoille ja erityisesti taajuudensäätöön osallistumista ei tulisi vaikeuttaa, vaikka osallistuminen edellyttää sekä lataamista että purkamista.

Etusijajärjestelmän tulisi perustua sähkövaraston tosiasialliseen vaikutukseen verkon niukkaan kapasiteettiin, ei siihen, otetaanko siihen joissakin tilanteissa sähköä verkosta. Sähköntuotantoa ja siihen kytkeytyvää sähkövarastoa tulisi tarkastella yhtenä voimalaitoskokonaisuutena myös liittymissopimuksen solmimisen yhteydessä. Sähkövaraston mahdollinen verkkolataus ei yksinään saisi heikentää hankkeen asemaa etusijajärjestyksessä, vaan arvioinnin tulisi perustua kokonaisuuden todelliseen vaikutukseen sähköverkon kapasiteettiin.

Ehdotamme 20 f §:n 1 momentin 5 kohdan muuttamista seuraavasti:

"5) sähkövarastoa, joka kytkeytyy 3 §:n 5 b kohdan c alakohdassa tarkoitettuun voimalaitoskokonaisuuteen."

Lainsäätäjän ymmärrettävänä tavoitteena on estää se, että esimerkiksi Etelä-Suomessa sähköntuotannon yhteyteen sijoittuva sähkövarasto vie verkon viimeisen sähkönkulutuskapasiteetin. Tämä voitaisiin estää joko alla olevalla sähkövarastojen omalla joustositoumuksella tai muokkaamalla edellä mainittua 3 §:n 5-kohtaa seuraavasti: ”sähkövarastoa […] ja jota ei ladata sähköverkosta *sellaisella siirtorajoitusalueella, jossa kulutuskapasiteetista on niukkuutta”.

SÄHKÖVARASTON JOUSTOSITOUMUS TAI JOUSTAVA LIITTYMISSOPIMUS

Sähkövarastoilla on merkittäviä hyötyjä sähköverkolle ja -järjestelmälle. Yksi ratkaisu olisi, että sähkövarastoille säädettäisiin lakiluonnoksen jatkotyössä omanlaisesta ”joustositoumuksesta”, jossa olisi omat sääntönsä. Tällöin voitaisiin saada sähkövarastoista markkina- ja järjestelmähyödyt ilman, että piikkikulutus rasittaisi verkkoa kohtuuttomasti.

Toinen vaihtoehto olisi lakiluonnoksen yhteydessä selkeyttää sähkömarkkinalain 20 b §:ää joustavista liittymissopimuksista. Mikäli pysyvät joustavat liittymissopimukset tulisivat mahdollisiksi, voitaisiin joustavan liittymissopimuksen solmiva sähkövarasto siirtää etusijaryhmään 1.

LIITYNNÄN PÄÄASIALLINEN KÄYTTÖTARKOITUS

20 d §:n säädetään, että sijoittumisjärjestyksen määrää liitynnän pääasiallinen käyttötarkoitus. Nyt perusteluissa kuitenkin jää epäselväksi, miten liitynnän pääasiallinen käyttötarkoitus määritetään. Esitämme, että liitynnän pääasialliseksi käyttötarkoitukseksi katsotaan sähköntuotanto silloin, kun voimalaitoskokonaisuuteen liittyvän sähkövaraston tai -varastojen yhteenlaskettu liityntäteho ei ylitä voimalaitoskokonaisuuteen kuuluvan sähköntuotantolaitoksen tai -laitosten yhteenlaskettua nimellistehoa.

LOPUKSI

Pidämme tärkeänä, että verkkoyhtiöillä säilyy verkonkehittämisvelvollisuus ja liittämisvelvollisuus (19 § ja 20 §). Esityksessä etusijajärjestys vaikuttaa kuitenkin myös siihen, missä järjestyksessä verkkoa kehitetään ja sitä kautta myös merkittävästi tulevaisuuden investointeihin. Esityksessä on erikseen todettu, että esitys ei vaikuttaisi siihen kenellä on oikeus liittyä sähköverkkoon.

Käytännössä esitys kuitenkin vaikuttaisi siihen, minkä toimijoiden kanssa verkonhaltijat voivat tehdä liittymissopimuksen ja missä aikataulussa. Tästä seuraa riski, että kapasiteettiniukkuudesta kärsivät alueet, joihin on suunnitteilla esimerkiksi vain etusijaryhmien 3 tai 4 hankkeita, jäävät jatkossakin heikompaan asemaan sekä kapasiteetin jaossa että verkkoinvestoinneissa.

Vahva verkko ja sujuva verkkoon liittäminen ovat olleet Suomen vahvuus, kun sähköjärjestelmää on muutettu hiilidioksidineutraaliksi. Jatkossa kyse on siitä, miten teollisuus muutetaan hiilidioksidineutraaliksi. Tätä kehitystä ei pidä vaarantaa heikentämällä Suomen verkkoinfraa eikä viivästyttämällä verkkoon liittämistä kohtuuttomasti.

Kunnioittaen,

Mikkonen Anni
Suomen uusiutuvat ry